

Johnny Guitar (Nicholas Ray, USA 1954)

Filmklubbens tema denne våren er 90-tallet, med de ypperlige, men hovedsaklig mindre kjente filmene, fra uavhengige filmselskaper. De som ikke fikk mest oppmerksomhet i datiden, men som skinner sterkt i dag! I tillegg går vi både bakover og framover i historien, til inspirasjonskilder og ny flott film!

Johnny Guitar (Nicholas Ray, 1954) KinoCity tirsdag 02.02. klokken 21:00, 11 år

Helter i sort. Kjønnroller snudd på hodet. Johnny Guitar er en av de mest utypiske westernfilmene noensinne. Da jernbanen endelig kommer til byen, følger problemene hakk i hæl.

På 90-tallet kom mange feministiske filmer, med sterke kvinner i hovedrollene, som Thelma og Louise (1991), The Silence of the Lambs(1990) og The Piano (1993). Vi skuer tilbake til femtitallet og en kultklassiker som er en forløper for disse, Johnny Guitar.

Noen har kalt Johnny Guitar en “barokk western”, andre kaller den ikke en western i det hele tatt. Én kritiker mener den representerer samtidens (altså femtitallets) holdninger, “presentert gjennom fortidens myter”. Uansett regnes Nicholas Rays film som en av de store klassikerne innenfor genren – nettopp fordi den er så mye mer enn en western. Ikke bare er kjønnrollerne snudd på hodet – en gitarspillende mann elsker dame med pistol – men det er også kvinnene som bestemmer det seksuelle spillet. Kvinnene er hovedpersonene, og leder an handlingen, som veksler mellom et trekantforhold, bankran,

saloon-slagsmål og pistoldueller, konflikter rundt jernbaneutbyggingen, og sinte byborgere som tar loven i egne hender.

Alt dette som en pastiche på den "klassiske western", som en politisk satire, som en "ballade om kjærlighet", med klare freudianske anslag. Filmen er også et sterkt angrep på McCarthy-tidnes bigotte holdninger; manusforfatter Philip Yordan var selv en aktiv manusforfatter, men fungerte like ofte som front for svartelistede Hollywood-forfattere.

Rays filmer er alle fundert på klare motsetningsforhold mellom karakterer som representerer ulike interesser; det er disse ulike interessene som skaper konflikter, ikke personene, som like ofte kjemper for å beherske sine impulser. Rays filmer unngår derfor å bli skjematisk, karakterene blir ikke klisjeer; de er komplekse studier av mennesker i situasjoner de ikke kan kontrollere. Og i få tiår ser man disse motsetningene utspille seg klarere, enn i USA på 1950-tallet. Man finner neppe et bedre eksempel på datidens "tingenes tilstand", enn Ray og Yordans Johnny Guitar. Dette er westernfilmen også for dem som ikke liker westernfilmer.

(Omtale fra Trondheim Filmklubb)

[Websiden](#)

[Facebook](#)

Velkommen!

[Drammen Filmklubb](#)